

[Gottschalck-Hansen.]

en kurator eller administrator derovre. Men hvor er det medicinske fakultet, som er en årgammel beslutning, blevet af? Hvad er der sket i hele denne sag? Landbrugsministeriet har for endnu længere tid siden fået gennemført en lov om en ny landbohøjskole også i den fynske hovedstad. Hvor er den henne? Hvad er der sket? Ikke et spadestik i jorden! Og sådan kunne der nævnes det ene eksempel efter det andet på områder, der rent lovgivningsmæssigt forberedes, men hvor det så senere synes at gå i stå.

En mere rationel og veltilrettelagt planlægning med en eksakt prioritering ville utvivlsomt virke befordrende på opgavernes endelige løsning. Og hvad tempoet angår, kan jeg heller ikke frigøre mig for den opfattelse, at den nye skolelov, som mit parti hverken har lod eller del i, at den nye skolelov, der stiller krav om flere lærere og mere materiel og flere skoler, blev gennemført på en tid, hvor vi manglede både skoler, materiel og lærere. Jeg tror, at dette eksperiment — for det er det vel endnu, for det er for tidligt at udtale sig afgørende og vurderende om værdien af strukturændringen i skolelovgivningen — jeg tror, at dette eksperiment har medvirket til for at citere ministeren, at tempoet i forhold til behovet er blevet forhalet.

I øvrigt vil jeg gerne ligesom det ærede medlem hr. Poul Hartling pege på selve problemet om lærermangelen. Det er jo et spørgsmål, der interesserer i vide kredse. Jeg kan ikke forvente, at ministeren skal kunne give mig et klart eller fyldestgørende svar på, hvor stor lærermangelen egentlig er, men jeg ville dog tro, at den højtærede undervisningsminister alligevel har så meget fornemmelse af dette, at han i nogen grad kan meddele os, i hvor stor udstrækning man i undervisningen her i Danmark benytter det, der teknisk hedder ukvalificerede lærerkræfter. Man må jo ty til de muligheder, der er i de mange sogne og kommuner, hvor man ikke kan fremskaffe det fornødne antal lærerkræfter. Det vil interessere uhyre meget, hvis den højtærede minister virkelig kunne meddele os lidt om, hvordan det ligger med dette meget alvorlige og vigtige spørgsmål.

Noget andet, som også er med til at forhale hele gangen i det område, der hører under undervisningsministeriet, er den omstændighed, at forskningen er spredt tilsyneladende for alle vinde. Den højtærede minister oplyste i sin tale i går, at dansk forskning i dag er spredt ud over 12 forskellige ministerier. Det er da et held, at vi har så mange ministre; så er der altså af de 17 kun 5, som måske ikke er egnede til at have et forskningsinstitut. (*Undervisningsministeren*: [K. B. Andersen]: 18 ministre!). Ja, der er mange, hr. minister, der er alt for mange; der er 18, det er rigeligt. Men af disse har altså $\frac{2}{3}$ et forskningsområde under sig. Vi tror i mit parti, at en forenkling også ville betyde en lettere arbejdsgang for så vidt angår opgavernes løsning. Vi finder det ikke hensigtsmæssigt eller rigtigt, at dette spredes over så vidt et område. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om ministeren kunne tænke sig at tage initiativ til, at mange af disse ting blev samlet inden for væsentlig mindre områder.

Undervisningsministeren fremsatte i sin tale en meget interessant redegørelse for den procentuelle vækst inden for de forskellige undervisningsgrupper. Jeg synes, det var en meget opmuntrende oplysning, den højtærede minister gav tinget, idet den jo klart og tydeligt viser, at der er vilje til at dygtiggøre sig, og denne vilje er meget udbredt i alle kredse af befolkningen. Men sørgeligt er det, at der stadig findes ca. 20 pct. af den skolesøgende ungdom, der forlader skolen efter det 7. skoleår. Er tiden nu ikke inde til, at det 8. skoleår gøres obligatorisk? Skal Danmark fortsat være et af de lande i Europa, der ligger med den korteste tvungne skoletid?

Der var for nogle dage siden en fortræffelig udsendelse i TV — så vidt jeg erindrer, var det Focus, der havde den; i den blev der fremvist et Europakort, og af dette kort fremgik det, at der kun var 2 lande i hele Europa, nemlig Grækenland og Spanien, der lå på det samme lave niveau som vi, og så var der et enkelt land, der lå lavere, nemlig Albanien. Det virker næppe imponerende. Når vi ellers sammenligner vort land med andre lande, er det jo Norge, Sverige, Vesttyskland, England og de andre lande, vi